

Sejmovi. Dne 10. avgusta v Podčetrtku, v Lučanah, pri sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Poličanah, v Radgoni, v Brežicah. Dne 12. avgusta pri sv. Juriji v slov. gor., pri sv. Lovrenci na kor. žel. in v Veržeji. Dne 14. avg. na Ptujski gori in v Imenem. Dne 15. avgusta pri sv. Trojici v slov. gor. Dne 16. avgusta v Lembachu, v Sevnici, v Mozirji, v Vuzenici, v Stradnu, v Strassu in pri sv. Vidu pri Ptui.

Dopisi.

Iz Celjske okolice. (Naša zmaga) [Konec.] Zadnjič smo si ogledali naše korenjake in prijatelje, sedaj pa si hočemo tudi nekoliko pobliže pogledati tiste, ki so hoteli nas Slovence potlačiti ter nam za daljni 2 leti naložiti nemčurski jarem in nemčursko gospodstvo. Vže na prvi hip kaže se nam tukaj ves drugi pogled. Med tem, ko so bili pri nas izven 3 sami kmetje in izven 1 vsi bivajoči v naši občini, torej domačini, najdemo na nemčurski strani čisto druge nožiceljne in ljudi. Poglejmo si naprej, koliko je na tej strani kmetov. Tukaj so bili: Blaž Gaberšek in Franc Strenčan oba na Savi; Anton Male, in Janez Hriberšek oba iz Spodnje Hudinje; Jurij Planinšek in Mica Kuder iz Levca; Franc Bračič, Martin Jezernik, in Jože Lednik vsi 3 v Zgornji Hudinji; Jakob Dimec iz Dobrave; Franc Dorn, Matevž Vrečer, Anton Mravlak, Miha Vrečer in Jurij Hrastnik vseh 5 na Starem gradu; Jernej Slokan v Zavodni; Jože Ocvirk, in Jurij Ocvirk oba iz Košnice; Janez Kovač na Babnem, in konečno Jakob Resec, gostilničar v Polulak, kateremu edino denar prinašajo slovenski flosarji iz Sav. dolini, ki pa misli, da mora za to, ker od Slovencev živi, vedno biti nasprotnik Slovencev. — Če mu slovenski flosarji obrnejo hrbet in si poiščejo drugo gostilno, n. pr. ono Janeza Radaja na Bregu, za prenočevanje, bo že videl, koliko zaslužka bo imel od nemških Celjanov. — To so toraj tisti kmečki gospodje — moramo jih vže imenovati, „gospode“ ker so taki dobri „prijatelji“ nemških celjskih gospodov, da so jim ljubši tujci, kakor pa njihovi občani, tako da pomagajo tujcem zoper rodne brate. — Teh čudnih stricev je skup samo 20, toraj še dva duceta ne. Ostalih 26 volilcev, ki so zoper nas bili, so pa celjski nemški meščani in pa posebno penzionirani častniki. Izmed Celjanov moramo posebej imenovati tiste Celjane, ki živijo več ali manje od Slovencev; tako Koscher Leopoldina, milarka in svečarka, usnjarka Jože Herzman in Ludvik Herzman, Andrej Zorzini, gostilničar k angelju, in pekar Lachnit. — Iz navedenih števil volilcev vidimo, da se imamo Slovenci pri volitvah v okolici večinoma le z nemškimi Celjani bojevati, katerim pa pomaga le mala peščica domačih

zasleplencev, kateri ne spoznajo, kako grdo je to, da oni, ki jih je rodila slovenska mati, pozabijo na svoje dolžnosti do slovenskega svojega jezika ter pomagajo našim sovražnikom. To so taki možje, ki so raji sluge tujcev, kakor pa gospodarjih na domačih tleh. Žalostna njim majka! Te „može“ osramotijo naši vrle ženske, katerih ne ena se ni dala preslepiti, da bi dala nemškutarjem pooblastilo ali da bi preklicala Slovence dano pooblastilo. — Upajmo pa, da se bode že ta ali oni izmed zdaj še z nemškutarji volečimi kmeti spreobrnil, ter stopil tje, kamor ga je postavil Bog sam, med Slovence, vsaj vidimo, da njih pri vsaki novi volitvi nekaj popusti sramotno hlapčevanje nemškim meščanom ter njih vstopi opet v naše domače vrste! — Prepričani smo toraj, da bodo prihodnje volitve izpale za nas Slovence še boljše častno, da bomo imeli še večjo večino, tako da bodo nemški Celjani, kateri hočejo svoj nos povsod vtikati, sprevideli, da je njim in njihovi slavi v naši občini odklenkalo za vselej. Tedaj bo pa tudi nastal lep mir v naši občini, kajti tisti naši zaslepljenci, katerih pamet ne bo nikdar srečali, ki toraj ne bodo nikdar sprevideli, da je grdo za nje, da so nemškim Celjanom to, kar rep kravi, bodo se poskrili, kakor ščurki ali švabi v svoje luknje.

Iz Koprivnice na Hrvatskem. (Krivi preroki.) Iz okolice fare sv. Petra in blizu Lepavine se je šestorica, ena baburica in 5 možkih porazumela, da bodo na mestu poleg sv. Petra, kjer je pred prejšnjim časom cerkva stala, katero so Turki razdžali, ljudstvo s tem sleparili in si s to sleparijo mnogo novcev pridobili, da tamkaj mati božjo svet svari, naj se spokori, ker je zato zadnji čas, v soboto dne 20. julija ob 11. uri dopoldan se bo svet pogreznil. To krivo prerokovanje je teh 6 predrznežev po svetu trobilo, in glej od vseh krajev je ljudstvo počelo tje prihajati, da bi ta čudež videlo in za res se je tam, kjer je ona cerkva nekdanj stala, iz zemlje glas slišal. Jaz Mati božja, sem prišla iz ljubezni do vas grešnikov, vas svarit k pokori in milodarom, zato je zadnji čas, v soboto ob 4. uri je konec sveta in vas, torej spokorite se. Okoli tega mesta so bile nabiralnice napravljene za vsprejem milodarov, na drugem mestu je sopot šotor napravljen bil, tam je vsaki svoje glavno pokrivalo, obutelj, svilne robce, prstane, ušesne obesalnice, ure i. t. d. oddali moral, in tako od vsega prosti so ljudje še le smeti tje iti, kjer se je oni glas slišal. Potem, ko so ljudje po svoje reči došli, ni tretjine več tam bilo, ravnatelj te sleparije so pustili vse dragocenejšje na svojo korist zginiti. Ta sleparija je trajala celih 20 dni brez vseovire; med tem časom je pa glas, da se bo svet 20. jul. ob 4 uri pogreznil, tudi do ušes kr. okrožne sodnije u Belovar došel. V petek 19.

t. m. se pa odpravi predsednik belovarske sodnije pod spremkom divisije vojakov v sv. Peter, in pričakuje tam, se-li bode v soboto svet pregreznil. 11. ura dohaja, -- ena babura kriči: pokorite se, svet pogrezuje. Neizkončna množina ljudstva moli, se joka in se pripravlja za uni svet. Ker je ob 1/2 12 uri še vse pri starem, se obrne navzoči predsednik belovarski k ljudstvu in mu veli se raziti domu, ker ni resnica, kar je bilo prerokovano. Zatem veli ono baburico vjeti, in kesneje tudi onih 5 možkih, in vseh 6 je bilo tiranih v Belovar v zapor. Ko se je večina ljudstva razšla, dal je predsednik na onem mestu kopati, kjer se je oni grozoviti glas slišal, in našli so votlino od starodavnih časov, v tej je eden teh 5 predrznežev, previden s hrano, bil ter je notraj to prerokovanje kričal. Le-to je skoz več, umetno napravljenih, krtovim luknjam podobnih luknjic na površje zemlje donelo. V nabiralnicah milodarov in večinoma pri teh podvzetnikih je sodnija, kakor se sliši, nad 20.000 fl. novcev in za čudo onih reči našla, kar so ljudi morali v šotoru oddati in niso več nazaj dobili. Ta imetek je sodnija konfiscirala, ter ga je dala na več vozih v Belovar odpeljati. Kaj bode iz tega kvasa, bodem ob svojem času podrobniše in tudi obsodbo dragim bralcem objavil, za zdaj pa z Bogom, narodnjaki. J. M.

Iz Celja. (Dijaška kuhinja.) Za III. društveno šolsko leto 1888/89. so dalje darovali naslednji častiti in prečastiti daritelji: Janez Pospisil, lekar v Konjicah 5 fl., slavna Posojilnica v Šoštanju 20 fl., dr. Firbas, c. kr. notar 10 fl., Orožen, c. kr. davk. adjkt. 1 fl., dr. Šmirmaul, zdravnik 9 fl., Šetinc, odvet. kand. 2 fl., dr. Papež, vladni koncipijent 1 fl., Spirk, c. kr. davk. nadzornik 1 fl., vsi iz Brežic. Pri banketu „Južno Štajerske hranilnice“ so nekateri gg. plačali za kovert 1 fl. 50 n. treba je bilo pa samo 1 fl. za osebo, ostalo toraj za dijaško kuhinjo 12 fl. Prijatelji mladine v Slovenjgradcu so darovali 50 fl. Vsem blagim dariteljem presrečna zahvala v imenu naše mladine in pridnih ubogih dijakov, ter uljudno prosimo še daljnih milodarov.

Makso Veršec l. r. Mihael Vosnjak l. r. blagajnik, predsednik.

Izpod Uršeljne gore na Koroškem. (Družba sv. Cirila in Metoda.) Dragi „Slov. Gospodar“, prosim prepusti en par vrstic prostora za kmečko roko, da ti povem, kako smo tik štajerske meje vstanovili družbo sv. Cirila in Metoda. Zbralo se je nas toliko, da nam je v resnici prostora primanjkovalo, v g. Krulčevi gostilni. Vihrale so tudi cesarske in koroške zastave, in je bil pred hišo napis: „Dobro došli!“ Se ve, da mi gorjanski kmetje smo si bili želeli, naj bi naših imenitnih gostov bolj častno sprejeli, to pa ni bilo mogoče v na-

šem nemškutarskem gnjezdu. Omenim le, da je nas močno veselilo enkrat osebno spoznati se z našim č. g. G. Einspielerjem, dež. poslancem. Kak velik razloček je pač med liberalnimi in katoliškimi poslanci. Naših liberalnih poslancev še nismo nikdar videli in če bi jih, saj se ne moremo z njimi kaj pogovoriti, kakor je naš drž. poslanec Laks, ko je Nemec, mi pa Slovenci. Ali saj tudi srca nima za nas. V dežel-nem zboru je pa ravno tako, razun gg. Einspielerja in Murija, se nihče za nas ne briga, bi rajši nas Slovence na žlice vode popili, ko bi to mogoče bilo, pa bi jim bili pretežki. So še nekateri, da znajo slovensko, pa slovenski so zatajili, na prim. dr. Abuja. G. Einspieler se pa z nami lepo slovenski pogovarjajo, da smo jim lahko naše težave razodeli. Za to rečemo: živio Einspieler! Bodi jim stotera zahvala za prelepe svete, katere smo slišali iz njih ust! Sicer pa se jim je v našem imenu neki kmet zahvalil, in jih poprosil, da bi za prihodnji spet to breme prevzeli. Tud kresov je bilo pri nas obilno predvečer Cirila in Metoda in želimo, da bi vsako leto tako.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo dne 11. avgusta pride Nj. veličanstvo svetli cesar v Berlin, glavno mesto Nemčije. Spremlja ga nadvojvoda Franc Ferdinand, minister vnanjih zadev. grof Kalnoky, fzm. Beck in še nekaj višje gospode. Cesar ostane v Berlinu do 15. avgusta, potem pa se vrne v Ischl. — Na Dunaj pride dne 20. avgusta perzijski šah a ne bode gost na cesarskem dvoru. — V Gradci so imeli v nedeljo streljanje avstrijskih strelcev in je prišel tje tudi nadvojvoda Karol Ljudvik, starši brat svetlega cesarja. Mesto je, se ve, da bilo vse izgola nemško. — „Sulverein za Nemce“, ki ima po Štajarji na večih krajih svoje podružnice, je razpustila vlada. Ni ga škoda! — Koroški Nemci upajo še vedno, da ostane slov. ljudstvo, kar ga biva ondi, kakor doslej, kako tudi poslej njih peti za podlago. Se ve, da bi njim tako bilo ljubo, toda mi upamo, da umakne slov. ljudstvu prej ali slej, tudi v oni deželi, svoj tilnik težki peti nemštva. — V noči od ponedeljka na torek so nekateri mladi nemški gospodje v Ljubljani peli nemško budnico: „die Wacht am Rhein“ ter so v tem tako razsajali, da jih je redarska straža dala v zapor. V tem se jim je storila gotovo sila ali ka-li? — V nedeljo odkrije se v Vel. Lašcah slovesno spomenik pok. Fr. Levstika. Govor ima l. Kršnik, c. kr. notar v Brdu. — V Tolminu na Primorji snujó si rodoljubi podružnico sv. Cirila in Metoda. Doslej jim je bil c. kr. glavar v tem neki na potu. — V Gorici pripravlja se posebna dij. kuhinja,